A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2021. május 20.*

„Előzetes döntéshozatal – Gépjármű-felelősségbiztosítás – 2009/103/EK irányelv – 3. cikk – Gépjármű-felelősségbiztosítási kötelezettség – Terjedelem – A balesetben károsult gépjármű vontatásával kapcsolatos költségek fedezésére vonatkozó kötelezettséget az e tagállam területén felmerült költségekre korlátozó tagállami szabályozás, a parkolási költségek fedezésére vonatkozó kötelezettséget pedig a büntetőeljárás során folytatott nyomozás miatt vagy más okból szükségessé váló parkolás költségeire korlátozó tagállami szabályozás”

A C-707/19. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Łódź-Śródmieściei kerületi bíróság, Lengyelország) a Bírósághoz 2019. szeptember 23-án érkezett, 2019. szeptember 2-i határozatával terjesztett elő a

K. S.

és

az **A. B**.

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: E. Regan tanácselnök, M. Ilešič, Juhász E., C. Lycourgos és I. Jarukaitis (előadó) bírák,

főtanácsnok: A. Rantos,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az A. B. képviseletében M. Samocik radca prawny,

– a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,

– a lett kormány képviseletében kezdetben: V. Soņeca és K. Pommere, később: K. Pommere, meghatalmazotti minőségben,

– az osztrák kormány képviseletében J. Schmoll és M. Winkler-Unger, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: lengyel.

– az Európai Bizottság képviseletében H. Tserepa-Lacombe és B. Sasinowska, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a gépjármű-felelősségbiztosításról és a biztosítási kötelezettség ellenőrzéséről szóló, 2009. szeptember 16-i 2009/103/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 263., 11. o.) 3. cikkének értelmezésére irányul.

2 Ezt a kérelmet a K. S. és az A. B. között a Lettországban bekövetkezett közlekedési baleset következtében károsult gépjármű és félpótkocsi lettországi parkolási költségeinek és a Lengyelországba történő vontatása költségeinek megtérítése iránti kérelem tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 2009/103 irányelv (2) és (20) preambulumbekezdése értelmében:

„(2) A gépjármű-felelősségbiztosítás különösen fontos az európai polgárok számára, legyenek akár biztosítottak, akár baleset károsultjai. A gépjármű-felelősségbiztosítás a biztosítók számára szintén nagy jelentőséggel bír, mivel az [az Unióban] a nem életbiztosítási piac fontos részét képezi. A gépjármű-felelősségbiztosítás hatással van a személyek és járművek szabad mozgására is. Ezért a pénzügyi szolgáltatások terén [az uniós] fellépés egyik kulcsfontosságú célkitűzése a gépjármű-felelősségbiztosítás belső piacának megerősítése és egységesítése.

[…]

(20) A gépjárműbalesetek károsultjai számára hasonló bánásmódot kell biztosítani függetlenül attól, hogy [az Unión] belül a balesetek hol következnek be.”

4 Ezen irányelv „Fogalommeghatározások” című 1. cikke a következőképpen szól:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

1. »gépjármű«: minden szárazföldi közlekedésre szolgáló és mechanikus erővel működtetett, de nem sínen közlekedő gépjármű, valamint a pótkocsi, akkor is, ha nincs a gépjárműhöz kapcsolva;

2. »károsult«: minden, gépjármű okozta kár vonatkozásában kártérítésre jogosult személy;

[…]”

5 Ezen irányelv „Gépjármű-felelősségbiztosítási kötelezettség” című 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az 5. cikkre is figyelemmel minden tagállam időben megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a saját területén szokásosan üzemben tartott gépjárművek rendelkezzenek gépjármű-felelősségbiztosítással.

A biztosítással fedezett károk mértékét és a biztosítás szabályait az első bekezdésben említett intézkedések alapján kell meghatározni.

Minden tagállam időben megteszi a szükséges intézkedéseket, hogy a biztosítási szerződés egyaránt fedezze:

a) a más tagállamok hatályos szabályozása szerint bármely kárt, amely e tagállamok területén keletkezik;

[…]

Az első bekezdésben említett biztosítás kötelezően kiterjed mind az anyagi kárra, mind a személyi sérülésre.”

A lett jog

6 A 2004. április 7-i Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likums (a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló törvény; a Latvijas Vēstnesis 2004. évi 65. száma) alapügyre alkalmazandó változatának (a továbbiakban: kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló törvény) 28. cikke szerint:

„A gépjármű vagy maradványainak elszállításával kapcsolatban felmerülő költségek a gépjármű vagy maradványainak a közúti baleset helyszínéről a gépjárművet a közúti baleset időpontjában vezető tulajdonos, illetve bejegyzett üzemben tartó lakóhelyére, illetve a javítás Lett Köztársaság területén található helyére történő elszállításának költségét jelentik. Ha a gépjármű vagy maradványainak egy parkolóban történő elhelyezése büntetőeljárás során folytatott nyomozás miatt vagy más okból szükséges, a kár összegébe bele kell számítani a gépjármű vagy maradványainak parkolóba történő elszállításának költségeit és a parkolók szolgáltatásainak díját.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

7 2014. október 30-án közlekedési baleset történt K. városában (Lettország), amelynek során a K. S. tulajdonában lévő és Lengyelországban nyilvántartásba vett gépjármű és félpótkocsi károsult. A gépjárművet és a pótkocsit a bekövetkezett károk okán parkolóba szállították, majd Lengyelországba vontatták.

8 Lettországban a parkolási költségek 6020 złotyt (PLN) (hozzávetőleg 1292 euró), a Lengyelországba történő vontatási költségek pedig 32 860 PLN-t (hozzávetőleg 7054 euró) tettek ki.

9 A K. S. által benyújtott megtérítés iránti kérelem alapján az A. B. biztosítótársaság, a károkozó gépjárműfelelősség-biztosítója, 4 492,44 PLN (hozzávetőleg 964 euró) kártérítést fizetett a Lettországban bekövetkezett vontatási költségek címén. Ezzel szemben az A. B. megtagadta a Lettországban való parkolás és a Lettország területén kívüli vontatás költségeinek megtérítését.

10 2017. január 23-án K. S. keresetet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz, a Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzihoz (Łódź-Śródmieściei kerületi bíróság, Lengyelország) aziránt, hogy e bíróság kötelezze az A. B.-t a Lettország területén kívüli vontatás költségeinek megtérítése címén összesen 28 527,56 PLN (hozzávetőleg 6124 euró), a Lettországban való parkolás költségeinek megtérítése címén pedig 6020 PLN (hozzávetőleg 1292 euró) késedelmi kamatokkal növelt összegének megfizetésére.

11 Védekezésében az A. B. azt állította, hogy az alkalmazandó lett jog értelmében csak a Lettország területén felmerült vontatási költségeket és a büntetőeljárással vagy más eljárással kapcsolatban felmerült parkolási költségeket köteles megtéríteni.

12 A kérdést előterjesztő bíróság elöljáróban megállapítja, hogy a közúti balesetekre alkalmazandó jogról szóló, Hágában 1971. május 4-én kötött egyezmény értelmében az előtte folyamatban lévő jogvitára annak az államnak a joga alkalmazandó, amelynek területén a baleset bekövetkezett, vagyis a lett jog.

13 Márpedig tekintettel arra, hogy a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló lett törvény 28. cikke nem írja elő sem a károsult gépjármű vontatási költségeinek megtérítését, amennyiben a vontatásra Lettország területén kívül kerül sor, sem pedig a mozgásképtelen gépjármű parkolási költségeinek megtérítését, kivéve, ha azokat büntetőeljárás vagy más ok indokolja, a kérdést előterjesztő bíróság a 2009/103 irányelv 3. cikkének hatályával kapcsolatban tesz fel kérdést, amely a tagállamok számára előírja az annak biztosítására irányuló általános kötelezettséget, hogy a forgalomba helyezett gépjárművek rendelkezzenek gépjármű-felelősségbiztosítással.

14 Megjegyzi, hogy e 3. cikk nem határozza meg pontosan, hogy az egyes tagállamoknak milyen körben kell a gépjármű-felelősségbiztosítással való fedezettséget biztosítani, mivel e rendelkezés második bekezdése csupán azt írja elő, hogy a biztosítással fedezett károk mértékét és a biztosítás szabályait „az első bekezdésben említett intézkedések” alapján kell meghatározni, az első bekezdés pedig azt írja elő, hogy minden tagállam megteszi „a szükséges intézkedéseket”.

15 A kérdést előterjesztő bíróság tehát arra keresi a választ, hogy a „szükséges intézkedések” fordulatot úgy kell-e értelmezni, hogy minden tagállamnak biztosítania kell, hogy a kötelező biztosítás valamennyi kárt fedezze.

16 E tekintetben hangsúlyozza, hogy véleménye szerint e kifejezés hatálya lengyel nyelvi változatban kevésbé tűnik kényszerítő jellegűnek, mint az angol és a francia nyelvi változatban. Mindenesetre a lengyel ítélkezési gyakorlat és jogtudomány a gépjármű-felelősségbiztosítás területén a kár teljes megtérítésének elve mellett foglal állást.

17 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a 2009/103 irányelv 3. cikkének negyedik bekezdésével összhangban a gépjármű-felelősségbiztosítás kötelezően kiterjed mind a vagyoni kárra, mind pedig a személyi sérülésre. Márpedig véleménye szerint nem kétséges, hogy az olyan vontatási és parkolási költségek, mint amelyekről az alapügyben szó van, a káreseménnyel összefüggésben keletkezett vagyoni kárnak minősülnek. Az okozati összefüggésre vonatkozó feltétel tehát álláspontja szerint kétségkívül teljesül, és az előtte folyamatban lévő jogvita kimenetele kizárólag a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló lett törvény értelmezésétől függ.

18 Márpedig elképzelhető, hogy a lett törvény 28. cikkének szó szerinti értelmezése nem egyeztethető össze a 2009/103 irányelv 3. cikkének céljával, mivel olyan helyzetet eredményezhet, amelyben a felelősségbiztosítás nem fedezi a közlekedési balesettel kapcsolatban keletkezett valamely vagyoni kárt.

19 Ugyanis a Lettországtól eltérő tagállamban letelepedett személyt, aki Lettországban gépjárműbalesetet szenvedett, a gépjárművének a származási országába történő vontatásából, valamint a gépjármű javítás céljából történő elvontatásáig szükségessé váló, Lettország területén történő parkolás költségeiből eredő vagyoni kár címén nem illetné meg kártérítéshez való jog.

20 E körülmények között a Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Łódź-Śródmieściei kerületi bíróság, Lengyelország) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a [2009/103] irányelv 3. cikkét, hogy a »szükséges intézkedések« keretében minden tagállamnak biztosítania kell, hogy a biztosító gépjármű-felelősségbiztosítás alapján fennálló felelőssége a biztosítással fedezett károk teljes mértékére kiterjedjen, köztük a káresemény olyan következményeire is mint a károsult gépjárművének anyaországba történő elvontatása, és a gépjárművek szükséges parkolásának költségei?

2) A fenti kérdésre adott igenlő válasz esetén: e felelősséget korlátozhatják-e bármilyen módon a tagállami jogszabályok?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

21 Az együttesen vizsgálandó két kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2009/103 irányelv 3. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti rendelkezés, amelynek értelmében a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás csak akkor fedezi kötelező jelleggel a károsult gépjármű vontatási költségeiből és e gépjármű kényszerparkolási költségeiből eredő károkat, ha a vontatásra e tagállamon belül került sor, és a parkolás büntetőeljárás során folytatott nyomozás miatt, vagy más okból válik szükségessé, illetve igenlő válasz esetén, hogy ezt a cikket úgy kell-e értelmezni, hogy a tagállamok e felelősséget valamilyen módon korlátozhatják.

22 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 2009/103 irányelv 3. cikkének első bekezdése előírja, hogy minden tagállam időben megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a saját területén szokásosan üzemben tartott gépjárművek rendelkezzenek gépjármű-felelősségbiztosítással. Ezenkívül e 3. cikk második bekezdése pontosítja, hogy a biztosítással fedezett károk mértékét és a biztosítás szabályait az első bekezdésben említett intézkedések alapján kell meghatározni, az utolsó bekezdésében pedig kimondja, hogy az első bekezdésben említett biztosítás kötelezően kiterjed mind a vagyoni kárra, mind a személyi sérülésre.

23 A harmadik feleknek okozott károkat fedező gépjármű-felelősségbiztosítási kötelezettség eltér a biztosított polgári jogi felelőssége alapján történő kártérítés mértékétől. Amíg ugyanis az előbbit az uniós szabályozás határozza meg és garantálja, addig az utóbbit alapvetően a nemzeti jog szabályozza (2012. október 23-i Marques Almeida ítélet, C-300/10, EU:C:2012:656, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

24 Így az uniós szabályozás nem a tagállamok felelősségbiztosítási rendszereinek harmonizálására irányul, és a tagállamok főszabály szerint továbbra is szabadon meghatározhatják a gépjárműbalesetekből eredő károkra alkalmazandó felelősségbiztosítási rendszert (2012. október 23-i Marques Almeida ítélet, C-300/10, EU:C:2012:656, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

25 Következésképpen az uniós jog jelenlegi állapotában a tagállamok főszabály szerint továbbra is szabadon meghatározhatják polgári jogi felelősségre vonatkozó rendszereik keretében különösen a gépjárművek által okozott megtérítendő károkat, e károk megtérítésének terjedelmét és az említett kártérítésre jogosult személyek körét (lásd ebben az értelemben: 2013. október 24-i Drozdovs ítélet, C-277/12, EU:C:2013:685, 32. pont).

26 Mindazonáltal a tagállamok az ezen a területen fennálló hatásköreiket az uniós jog tiszteletben tartása mellett kötelesek gyakorolni, és a gépjárműbalesetekből eredő károk megtérítésére vonatkozó nemzeti rendelkezések nem akadályozhatják az uniós szabályozás hatékony érvényesülését (lásd ebben az értelemben: 2012. október 23-i Marques Almeida ítélet, C-300/10, EU:C:2012:656, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

27 Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy a 2009/103 irányelv célja a gépjárművek által okozott balesetek károsultjai védelmének biztosítása, amely célkitűzést az uniós jogalkotó folyamatosan követett és erősített (lásd ebben az értelemben: 2018. szeptember 4-i Juliana ítélet, C-80/17, EU:C:2018:661, 47. pont), és hogy ezen irányelv (2) és (20) preambulumbekezdéséből az is kitűnik, hogy a gépjármű-felelősségbiztosítás „hatással van a személyek és járművek szabad mozgására”. A Bíróság ugyanis e tekintetben pontosította, hogy a gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó uniós szabályozásnak, amelynek a 2009/103 irányelv a részét képezi, az a célja, hogy egyrészt szabad mozgást biztosítson az Unió területén szokásosan üzemben tartott járműveknek és utasaiknak, másrészt pedig az, hogy hasonló elbánást biztosítson az ilyen gépjárművek által okozott balesetek károsultjainak, függetlenül attól, hogy az Unión belül hol történt a baleset (lásd ebben az értelemben: 2012. október 23-i Marques Almeida ítélet, C-300/10, EU:C:2012:656, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2019. június 20-i Línea Directa Aseguradora ítélet, C-100/18, EU:C:2019:517, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

28 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság által szolgáltatott információkból kitűnik, hogy bár a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló lett törvény 28. cikke azt írja elő, hogy a felelősségbiztosító köteles fedezni a károsult gépjárműnek vagy maradványainak a baleset helyszínéről a gépjárművet a közúti baleset időpontjában vezető tulajdonos, illetve bejegyzett üzemben tartó lakóhelyére, illetve a javítás helyére történő elszállításának költségeit, ez a kötelezettség azonban csak akkor áll fenn, ha a vontatásra Lettország területén kerül sor. Egyébiránt, bár ez a cikk arra kötelezi a felelősségbiztosítót, hogy fedezze a károsult gépjármű parkolási költségeit, ennek azonban az a feltétele, hogy az „büntetőeljárás során folytatott nyomozás miatt vagy más okból” vált szükségessé.

29 E tekintetben, először is a vontatási költségeket illetően meg kell állapítani, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló tagállami szabályozás olyan helyzethez vezethet, amelyben az a személy, akinek a szokásosan egy másik tagállamban üzemben tartott gépjárműve az első tagállam területén bekövetkezett, a szokásosan az első tagállamban üzemben tartott gépjármű felelősségét megalapozó baleset következtében károsul, a felelősségbiztosítótól a szokásosan az első tagállamban üzemben tartott gépjárművekben okozott károk vonatkozásában előírt vagyoni kártérítésnek csupán egy részét kapja meg.

30 Mivel ugyanis az ilyen szabályozás kizárólag a szóban forgó tagállam területén felmerült vontatási költségek fedezését írja elő, következésképpen a K. S. helyzetéhez hasonló helyzetben lévő személy esetében e vontatási költségeknek legalábbis egy részét nem fedezi a biztosítás abban az esetben, ha a gépjárművet a személy lakóhelye szerinti tagállamba vontatják és e tagállamban javítják. Ezzel szemben a baleset helye szerinti tagállamban lakóhellyel rendelkező személy által elszenvedett hasonló baleset esetén a biztosító teljes mértékben fedezi a gépjárműnek a személy e tagállamban található lakóhelyére, illetve a gépjármű javításának e tagállamban található helyére történő vontatásának költségeit.

31 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a lakóhelyre vonatkozó kritériumon alapuló különbségtételt előíró nemzeti rendelkezés esetében fennáll a veszély, hogy az elsődlegesen más tagállamok állampolgárai számára hátrányos, mivel a belföldi lakóhellyel nem rendelkező személyek a legtöbb esetben külföldi állampolgárok (lásd analógia útján: 2014. február 6-i Navileme és Nautizende ítélet, C-509/12, EU:C:2014:54, 14. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

32 Így meg kell állapítani, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló szabályozás a károsult személyeket a lakóhelyük szerinti tagállamuk alapján hátrányosan megkülönbözteti.

33 Igaz ugyan, hogy a 2009/103 irányelv 3. cikkének első bekezdése, amennyiben e rendelkezés a „szükséges intézkedésekre” utal, nem írja elő, hogy minden tagállamnak biztosítania kell, hogy a kötelező felelősségbiztosítás terén a biztosítótársaságok a teljes kárt fedezzék, mindazonáltal a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás fedezetének korlátozása nem igazolható kizárólag a károsult személy lakóhelye szerinti tagállam alapján. Az ugyanis, hogy a károsult lakóhelye a baleset helye szerinti

tagállamtól eltérő tagállamban található, önmagában nem igazolhatja a kár biztosító általi megtérítését illető eltérő bánásmódot, figyelembe véve az irányelv által követett, a jelen ítélet 27. pontjában említett védelmi célkitűzéseket.

34 Ez a megállapítás azonban nem érinti az egyes tagállamok azon jogát, hogy a területükköz kapcsolódó szempontok alkalmazása nélkül korlátozzák a vontatás költségeinek megtérítését, különösen abban az esetben, ha a javítás technikai eszközei a vontatás célállomásához képest lényegesen közelebbi helyen rendelkezésre állnak, és ha a másik tagállamba történő vontatás költségei ezáltal aránytalannak tűnnek.

35 Másodszor, ami a parkolási költségeket illeti, a Bíróság rendelkezésére álló ügyiratokból nem tűnik ki, hogy az alapügyben szóban forgó nemzeti szabályozás, amennyiben „büntetőeljárás során folytatott nyomozás miatt vagy más okból” szükségessé váló parkolás költségeinek fedezését írja elő, bármiképpen különbséget tenne a Lettországban lakóhellyel rendelkező személyek és a más tagállamban lakóhellyel rendelkező személyek között. Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy az alapügyben szóban forgó körülmények olyan helyzetre vonatkoznak-e, amelyben úgy kell tekinteni, hogy a gépjármű parkolása „más okból” vált „szükségessé”, és hogy e tekintetben valóban nem áll-e fenn semmiféle eltérő bánásmód a károsult gépjármű tulajdonosának vagy üzemben tartójának lakóhelyétől függően.

36 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a 2009/103 irányelv 3. cikkét úgy kell értelmezni, hogy:

– azzal ellentétes az olyan tagállami rendelkezés, amelynek értelmében a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás csak abban az esetben fedezi kötelező jelleggel a károsult gépjármű vontatási költségeiből eredő károkat, ha erre a vontatásra e tagállam területén kerül sor. E megállapítás nem érinti az említett tagállamnak azt a jogát, hogy a vontatás költségeinek megtérítését a saját területéhez kapcsolódó szempontok alkalmazása nélkül korlátozza, és

– azzal nem ellentétes az olyan tagállami rendelkezés, amely szerint e biztosítás csak akkor fedezi kötelező jelleggel a károsult gépjármű parkolási költségeiből eredő károkat, ha a parkolás büntetőeljárás során folytatott nyomozás miatt vagy más okból vált szükségessé, feltéve, hogy e fedezeti korlátozás a károsult gépjármű tulajdonosának vagy üzemben tartójának lakóhelye szerinti tagállam alapján történő eltérő bánásmódban részesítés nélkül alkalmazandó.

A költségekről

37 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

A gépjármű-felelősségbiztosításról és a biztosítási kötelezettség ellenőrzéséről szóló, 2009. szeptember 16-i 2009/103/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkét úgy kell értelmezni, hogy:

– **azzal ellentétes az olyan tagállami rendelkezés, amelynek értelmében a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás csak abban az esetben fedezi kötelező jelleggel a károsult gépjármű vontatási költségeiből eredő károkat, ha erre a vontatásra e tagállam területén kerül sor. E megállapítás nem érinti az említett tagállamnak azt a jogát, hogy a vontatás költségeinek megtérítését a saját területéhez kapcsolódó szempontok alkalmazása nélkül korlátozza, és**

– **azzal nem ellentétes az olyan tagállami rendelkezés, amely szerint e biztosítás csak akkor fedezi kötelező jelleggel a károsult gépjármű parkolási költségeiből eredő károkat, ha a parkolás büntetőeljárás során folytatott nyomozás miatt vagy más okból vált szükségessé, feltéve, hogy e fedezeti korlátozás a károsult gépjármű tulajdonosának vagy üzemben tartójának lakóhelye szerinti tagállam alapján történő eltérő bánásmódban részesítés nélkül alkalmazandó.**

Aláírások